

WYROK

W IMIENIU

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 lutego 2018 roku

Sąd Okręgowy w Poznaniu w XVII Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący: SSO Jarosław Komorowski (spr.)

Sędziowie: SO Agata Adamczewska

SO Antoni Łuczak

Protokolant: po. staż. Beata Jopek

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej Poznań-Grunwald Nataszy Wojtczak

po rozpoznaniu w dniu 1 lutego 2018 roku

sprawy skazanego **F. W. (W.)**

o wydanie wyroku łącznego

z powodu apelacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku łącznego Sądu Rejonowego w Poznaniu z dnia 9 listopada 2017 roku, sygn. akt VIII K 927/17

1. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok,
2. zasadza od Skarbu Państwa na rzecz radcy prawnego M. D. kwotę 147,60 brutto tytułem zwrotu kosztów obrony skazanego z urzędu w postępowaniu odwoławczym;
3. zwalnia skazanego od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

SSO Antoni Łuczak SSO Jarosław Komorowski SSO Agata Adamczewska

UZASADNIENIE

Wyrokiem łącznym z dnia 09 listopada 2017 roku Sąd Rejonowy Poznań – Grunwald i Jeżyce w Poznaniu po rozpoznaniu sprawy F. W. skazanego prawomocnymi wyrokami:

I. Sądu Rejonowego Poznań – Grunwald i Jeżyce w Poznaniu z dnia 1 sierpnia 2016 roku sygn. akt III K 546/16 za przestępstwo z art. 278 § 3 k.k. popełnione w dniu 24 kwietnia 2016 roku na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności, karę tę skazany odbył w całości

II. Sądu Rejonowego Poznań – Stare Miasto w Poznaniu z dnia 11 października 2016 roku sygn. akt VIII K 677/16 za przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. popełnione w dniu 30 maja 2016 roku na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności, karę tę skazany odbył w całości,

III. Sądu Rejonowego Poznań – Nowe Miasto i Wilda z dnia 17 listopada 2016 roku sygn. akt VI K 683/16 za przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. popełnione w dniu 22 kwietnia 2016 roku na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności, karę tę skazany odbył w całości,

IV. Sądu Rejonowego Poznań – Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu z dnia 28 listopada 2016 roku sygn. akt VI K 692/16 za przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. popełnione w dniu 07 kwietnia 2016 roku na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności, karę tę skazany rozpoczął odbywać od dnia 15 września 2017 roku

V. Sądu Rejonowego Poznań – Stare Miasto z dnia 13 grudnia 2016 roku sygn. akt VIII K 465/16 za ciąg przestępstw z art. 278 § 1 k.k. popełniony od dnia 03 kwietnia 2016 roku do dnia 29 kwietnia 2016 roku na karę 1 roku pozbawienia wolności, na poczet kary zaliczono okres zatrzymania od dnia 10 kwietnia 2016 roku godzina 19:00 do dnia 11 kwietnia 2016 roku godzina 16:26, od dnia 30 kwietnia 2016 roku godzina 22:05 do dnia 1 maja 2016 roku godzina 16:15 oraz w dniu 8 czerwca 2016 roku od godziny 09:20 do godziny 12:48

VI. Sądu Rejonowego Poznań – Stare Miasto w Poznaniu z dnia 09 marca 2017 roku sygn. akt VIII K 959/16 za przestępstwo z art. 288 § 1 i 2 k.k. popełnione w dniu 06 sierpnia 2016 roku na karę 2 miesięcy pozbawienia wolności

VII. Sądu Rejonowego Poznań – Grunwald i Jeżyce w Poznaniu z dnia 21 kwietnia 2017 roku sygn. akt VIII K 1294/16 za przestępstwo z art. 222 § 1 k.k. popełnione w dniu 07 sierpnia 2016 roku na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności -

połączył kary pozbawienia wolności wymierzone skazanemu w sprawach:

- VI K 692/16 Sądu Rejonowego Poznań – Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu,

- VIII K 465/16 Sądu Rejonowego Poznań – Stare Miasto w Poznaniu,

- VIII K 959/16 Sądu Rejonowego Poznań – Stare Miasto w Poznaniu

- VIII K 1294/16 Sądu Rejonowego Poznań – Grunwald i Jeżyce w Poznaniu- opisane w punktach od IV do VII i wymierzył skazanemu karę łączną 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, zaliczając na jej poczet okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie VIII K 465/16 Sądu Rejonowego Poznań – Stare Miasto w Poznaniu od dnia 10 kwietnia 2016 roku godzina 19:00 do dnia 11 kwietnia 2016 roku godzina 16:26, od dnia 30 kwietnia 2016 roku godzina 22:05 do dnia 1 maja 2016 roku godzina 16:15 oraz okres odbywanej od dnia 15 września 2017 roku kary pozbawienia wolności w sprawie VI K 692/16 Sądu Rejonowego Poznań – Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu oraz pozostawił odrębnemu wykonaniu wyroki podlegające połączeniu w zakresie nieobjętym wyrokiem łącznym. Nadto Sąd Rejonowy umorzył postępowanie karne w przedmiocie wydania wyroku łącznego w sprawach wymienionych w punktach od I do III wyroku łącznego, a na podstawie art. 632 pkt 2 k.p.k. kosztami procesu w tym zakresie obciążył Skarb Państwa. O kosztach orzeczono w pkt 5 i 6 wyroku - zasądzając od Skarbu Państwa na rzecz radcy prawnego M. D. kwotę 147,60 zł brutto tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu w postępowaniu przed sądem I instancji oraz zwalniając skazanego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa wydatków poniesionych przez Skarb Państwa od chwili wszczęcia postępowania w sprawie o wydanie wyroku łącznego i nie pobierając od niego opłaty.

Wyrok ten w zakresie umorzenia postępowania (pkt 4) oraz rozstrzygnięcia o karze łącznej (pkt 1 i 3) zaskarżył obrońca skazanego zarzucając mu naruszenie art. 7 kpk, oraz rażąca surowość rozstrzygnięcia wyrażającą się w orzeczeniu kary łącznej pozbawienia wolności w wymiarze 1 roku i 6 miesięcy.

Mając na uwadze powyższe skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego orzeczenia i wymierzenie skazanemu kary łącznej przy zastosowaniu zasady pełnej absorpcji w wysokości 1 roku pozbawienia wolności.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja obrońcy skazanego nie zasługiwała na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności zauważyć należy, że przy rozpoznawaniu niniejszej sprawy zastosowanie miały przepisy kodeksu karnego w brzmieniu obowiązującym od 1 lipca 2015 r.. W konsekwencji przy orzekaniu należało brać pod uwagę kary wymierzone i podlegające wykonaniu (art. 85 § 2 kk).

Zarzut obrońcy dotyczący umorzenia postępowania w zakresie spraw, w których zapadły wyroki Sądu Rejonowego Poznań – Grunwald i Jeżyce w Poznaniu sygn. akt III K 546/16, Sądu Rejonowego Poznań – Stare Miasto w sygn. akt VIII K 677/16 oraz Sądu Rejonowego Poznań – Nowe Miasto i Wilda sygn. akt VI K 683/16 okazał się całkowicie bezzasadny w świetle ustaleń przez Sąd I instancji faktu odbycia przez skazanego kar orzeczonych tymi wyrokami. Twierdzenia związane z długotrwałym – w ocenie obrońcy- prowadzeniem postępowania w przedmiocie wydania wyroku łącznego, mogło stać się podstawą złożenia skargi w trybie ustawy o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki z dnia 17 czerwca 2004 r. (Dz.U. Nr 179, poz. 1843).

Argumentacja apelującego, iż Sąd prowadził postępowanie rozpoznawcze zbyt długo, co przyczyniło się do powstania sytuacji - z materialnoprawnego punktu widzenia- niekorzystnej dla skazanego, nie mogła zostać uwzględniona w ramach kontroli odwoławczej z uwagi na obiektywną przeszkodę formalną (niemożność połączenia kar odbytych w całości przez skazanego).

Odnosząc się do zarzutu rażącej niewspółmierności kary łącznej, podkreślić należy, iż zgodnie z treścią art. 86 § 1 k.k. sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając jednak 810 stawek dziennych grzywny, 2 lat ograniczenia wolności albo 20 lat pozbawienia wolności; karę pozbawienia wolności wymierza się w miesiącach i latach (zasady wymiaru kary łącznej określone w tym przepisie stosuje się odpowiednio, jeżeli przynajmniej jedną z kar podlegających łączeniu jest już orzeczona kara łączna – art. 86 § 4 k.k.).

Zatem wymierzając skazanemu F. W. karę łączną Sąd Rejonowy mógł ją wymierzyć w granicach od 1 roku pozbawienia wolności do 1 roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności. Wymierzając skazanemu karę łączną 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności Sąd Rejonowy słusznie zastosował zasadę asperacji, bowiem całkowitą absorpcję zastosować można wyłącznie w przypadku, gdy wszystkie czyny pozostają w bardzo bliskiej więzi podmiotowej i przedmiotowej. W rozpoznawanej sprawie oprócz dwóch skazań za przestępstwa z art. 278§1 kk, połączeniu podlegały również skazania za przestępstwa innego rodzaju - z art. 222§1 kk i 288§1 i 2 kk.

Poza tym należy zgodzić się z twierdzeniem zawartym w pisemnym uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, iż kara łączna nie może stanowić nieuzasadnionej premii dla skazanego, który popełnił wiele przestępstw. Racjonalizacja kary łącznej nie musi być rozumiana wyłącznie jako łagodzenie (wyrok SN z dnia 21.08.2008r. II K 96/07).

Zaznaczyć również należy, iż opinia o skazanym wyrażona przez Dyrektora AŚ w P. (k. 53-54), miała charakter przeciętny, jego zachowanie zostało wprawdzie ocenione jako regulaminowe, jednak w zakresie poszczególnych aspektów wpływających na tę ocenę wskazano pewne uchybienia i brak oczekiwanego zaangażowania (np. kara dyscyplinarna, dostateczna ocena przebiegu pracy i nauki). Skazany do chwili obecnej nie wywiązał się z obowiązku naprawienia szkody.

Nie budzi przy tym jakichkolwiek wątpliwości, że jak trafnie zwrócił uwagę Sąd Rejonowy, a co skarżący również pominął, na niekorzyść skazanego przemawiała także jego uprzednia karalność. Analiza akt sprawy nie pozostawia bowiem jakichkolwiek wątpliwości, że skazany jest osobą zdemoralizowaną, przez co jego proces resocjalizacji winien być odpowiednio długi – by przynieść skuteczne i trwałe rezultaty. Instytucja wyroku łącznego nie jest po to by „premiować” skazanego jako sprawcę więcej niż jednego przestępstwa, poprzez doprowadzenie do sytuacji, gdy za jedno z przestępstw (lub nawet kilka) uniknąłby on praktycznie kary.

W świetle powyższego, Sąd Odwoławczy nie znalazł podstaw do uwzględnienia zarzutu sformułowanego przez skarżącego i wymierzenia skazanemu kary łącznej pozbawienia wolności w niższym tj. minimalnym wymiarze, wobec czego orzeczono o utrzymaniu w mocy zaskarżonego wyroku.

Na podstawie § 4 ust. 1 – 4 i § 17 ust. 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu

Sąd Okręgowy zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. D. kwotę 147,60 zł brutto tytułem kosztów pomocy prawnej udzielonej skazanemu w postępowaniu odwoławczym.

Natomiast w pkt 3 wyroku, na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 634 k.p.k., zwolnił skazanego od zwrotu Skarbowi Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, uznając, że nie będzie w stanie ich ponieść ze względu na fakt, że przebywa w warunkach izolacji penitencjarnej, gdzie nie jest zatrudniony odpłatnie, a nadto mając na względzie jego zadłużenie.

SSO Antoni Łuczak SSO Jarosław Komorowski SSO Agata Adamczewska